

# REGULÓ.

Pesten vasárnap majus 20<sup>kán</sup> 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és esőtörtőkön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## ELBESZÉLÉS.

A' c a r n i o l i m e d v e.

(Folytatása.)

„Ez utasítást vevén, tiz katonát és egy káplárt küldöttem ön fészkeben kézre keríteni a' gyilkost. A' káplár nem tért vissza, 's a' tiz közül csak egy érkezék-meg ma reggel következő rendkívüli tudositással. —

„Bárha a' luegi vár csak egy napi járó földre van innen, a' tiz ember csak másod nap estve juthata-el rendeltetése helyére. Terhes volt előhaladni ez időszakban a' setét erdőkön keresztül, és meredek szakadások oldalába vágott, hóba temetett ösvényeken; de még terhesbbé tette a' vezetők keresésének szüksége, és az ezekre találhatás bajos volta. A' környékbeli parasztok értesítve levén e' küldöttség céljáról, a' katonák közeledtével elszaladtak, csak az asszonyok maradtak honn, kik azt erősíték, hogy a' várat föld feletti hatalom védi. Végre egy ifjú parasztot tevének a' csapat elejére, 's kényszeríték a' várhoz vezető utat megmutatni. — A' sziklának, mellyen a' vár áll, aljába érkezvén, mászni kezdék a' főbemenet-hez vezető szűk és veszélyes ösvényt: de nem messze haladva, egy magos, 's utjokat éppen keresztül vágó hófal tartóztatá-föl őket. Hiában próbáltak minden eszközt e' sáncznak megmásztatására; felülről nagy láрма tévé figyelmessé, 's föltekintvén, egy csapat medvét láttak (ugy mond a' katona) a' havat kaparni, mintha kihívást mormognának az ostromlóknak. Mig figyelmöket e' szokatlan látmány lelánczoló, a' megrettent vezető elszalad, a' megmaradott katonának pedig parancsolá káplárja, hogy a' vezető után szaladjon. E' parancs menté-meg életét; mert a' pillanatban, midőn a' parasztot utól érte, a' hófal megrázkódott mellette, 's egy hegy-tömegű lavina temeté-el nyomorult bajtársait. Azt erősíti, hogy e' pillanatban hallotta a' medvéknek undok bömbölését diadalmi lármaként fölemelkedni; látta ez állatokat árnyékként lebegni-fel a' szikla csucsára. Ez irtózatos és mulékony jelenést ünnepélyes csend váltá-

fel, 's az életben maradott két ember visszatért nekem a' hirt meghozni. —

E' különös esemény útjokban mindenütt megerősíté az elrémült parasztokat előbbi hiedelmökben — hogy Lueg várát természet fölötti lények védik.

E' tudósításra az udvari hadi tanács legott rendelést küldé a' carnioli katonakormányzónak, hogy Lueg várát szállja-meg, 's rontsa-le tüzzel vassal, kivétel nélkül elfogván mindent, kit falai között talál. — De mielőtt e' rendelés hozzá juthatott volna, a' beszéltek-nél sokkal csudálatosabb körülmények jöttek közbe, a' környéket a' várbeli bűvös hatalomról hitökben megerősítők.

Egy az előbbi eseményt követő reggel Wipachnak, egy felső olasz országi városnak (melly az Udinból Laybachba vivő út balján Luegtől szinte 12 mértföldnyire fekszik) lakosai észrevettek templomuk fő lépcsőjén, a' köz-piaczon, tiz alvó embert. Öltözetökről megismerék, hogy császári katonák; de felköltvén, lehetlen vala kitanulni a' velencei statusokba jövesők okát a' császárrali illy nagy békesség idején. Észrevevén, hogy el vannak kényszeredve 's éhezve, a' helybeli tanács frisitőket parancsolt közttek kiosztatni, 's következő napon szekeret rendelt nekik Adelsbergig, a' legközelebbi császári városig, hol a' várkormányzónak elébe állittattak, kinek is határtalan bámulására kinyilvánult, hogy ez azon káplár és kilencz katona, kikről hívék, hogy két nap óta a' luegi mély völgyben feküsznek a' hó alatt.

Ritka kalandjoknak semmi okos vagy kielégítő elbeszélését nem lehetett kivenni a' katonákból. Egyenként kikérdezettek, 's egy lélekkel azt felelték, hogy ők semmit sem tudnak róla, mi módon vitettek olasz országba, sem arról, mi történt velek a' leomló hó által eltemettetésök óta. Ugy látszik, hogy ők éppen ugy el voltak bámulva e' történeten és jelen helyzetöken, mint vallatóik. — Egyik közülök a' nehéz álmra zavart és hibás visszaemlékezésésként beszélé, hogy ő pokolban volt; hol látott egy nagy tűz körül tánczoló ördögöket, 's kényszerítettett égő italt nyelni-le; de mindnyájan erősen meg voltak győződve, hogy rájuk a' gonosz lélek tevé kezét, ki végre fölvitte a' légbe, 's onnan ereszté-le őket a' wipachi piacra.

Mindazáltal a' kormányzó megvetve a' közönséges hirt, a' kapott parancs teljesítéséhez kezdé, és személyesen vezetett egy sereget a' luegi ostromhoz. Vitt magával két könnyű álgyút azon nemből, mely legujabban jött szokásba, 's mit hadi kigyónak (Feldschlange) neveztek; minden rendelést megtett táborát olly bőven ellátni eleséggel, mint csak az évszak és azon vidék kopársága megengedé.

Lueg vára egy mérhetlen nagy üregben volt építve, mit a' természet egy falmeredekségű kőszirt oldalában alkotott magosságának két harmada táján. E' szirtodú falai védék a' kastélyt köröskörül, keletet kivéve. A' fölötte levő hegy hozzájárulhatlan csúcsáról egy gördített kő a' vár előtt esnék-le a' nélkül, hogy azt érne. A' szirt aljától, úgy szintén az alatt fekvő völgyből Lueg vára láthatlan; és csak a' körüllevő tetőkről láthatni, mellyek nagyobb távolságra vannak, mintsem rólok az álgúyk a' várba szolgálhatnának. Elbeszélésünk idején csak egy a' kőszirt homlok-oldalára vágott szűk és kanyargós ösvényen lehetett a' várba jutni, és ezen ösvény bejáráján horitá-el az előszer Herman ellen küldött katonákat a' leomló hótömeg.

Megkémlelvén a' várat, és látván, hogy az elől levő kanyargós ösvényen kívül hozzá járulhatlan, a' kormányzó álgúy- és puska-lövésekkel adá hirül megérkeztét. A' golyók nehány szikladarabokat letördeltek, de egyik sem ért a' várhoz, mit e' mondott helyről a' hadi mérnökök nem láthattak. A' közel levő csúcsokra örök tétettek; hiába nyomozták-ki a' szomszéd erdőket, hogy a' leirtton kívül még más ösvényre találhassanak; 's minthogy ez egyetlen is tökélyesen meg volt telve hóval, jéggel, 's illy körülmények között egy ember is megakadályozható az egész sereg előhaladtát e' keskeny és kanyargó mély úton, a' kormányzó tanácsosbnak ítélte az ostromot megszállássá változtatni, és törekedni, hogy éhség segítségével hódítsa-meg azokat, kikről a' természet olly különösen gondoskodott, hogy illy rendkívüli helyezet által oltalmazza őket.

December vége felé közelgetett; iszonyú csipős hideg volt, 's az ostromlóknak sátoraik nagyon elégtelen védelmet nyújtottak. Meglehetős távolságról hozott eleségök többnyire az úton elfagyott. Ugyan akkor a' várból fölemelkedő sűrű füst mutatá, hogy ennek tulajdonosai minden, ez időszak sanyarúságai ellen megkívántatóknak birtokában vannak. Az ellenök fenhangon intézett fenyegetésekre csak gúnyos kiáltásokkal feleltek. — Minden estve a' megszállóktól küőreik figyelmének fölgerjesztésére elsütött puska-roppanás hangzott a' völgyön keresztül, és erre legott hasonló lövéssel feleltek a' várból, mire a' katonák ottan ottan képzelék, mintha hallanák a' fölöttek levő hegy lapos tetején levő öröket felváltatni.

Illyen volt a' dolgok állása martius eleje feléig. A' kormányzó bizonyosnak vélte, hogy a' megszállottaknak már lehetlen tovább magukat tartani, minthogy megtudá, hogy a' vár nagyon szűken volt eleséggel ellátva megérkezésekor, 's Hermannak sem ideje sem alkalma nem volt eleséget gyűjteni. — Véleménye valósulni látszott, midőn több, mint hatvan napi megszállás után, egy reg-

gel fehér lobogót látott a' várba vezető ösvény tetejére felszúrva, és két vagy három embert zsebkendőket lebegtetni a' lapály párkányzatán. Meggyőződve, hogy az ostromlottak földási jelt adnak, két tisztet küldött, hogy szembe menvén a' fegyvernynyugvás zászlójával, vezetnék az ezt hozókat táborába. De éppen észrevett a' kanyargó ösvényen egy lefelé jövő tisztet és négy embert, vállaikon nagy kosarakat emelőket, melyeket a' szikla alyába letettek. Vezetőjek egy levelet nyújtott által a' kormányzónak, 's azután a' többivel együtt legott mászni kezdett a' meredékre.

A' kosarakat és levelet legott bevitték a' táborba. A' sürgöny Hermannak egy a' kormányzóhoz írt levele volt, melyben tanácslá felhagyni e' sikertelen merészlettel, 's megmenteni mind magát, mind katonáit a' hideg miatti elveszéstől olly vár ostromlásában, melyet azon fejdelemnél, kitől küldetett, sokkal erősebb hatalom véd. Sajnálkozik azon számtalan alkalmatlanságokon, melyeknek alá van vetve e' terhes kötelesség teljesítésében; és tudván, milly sokat kell szenvedni a' kormányzónak e' sanyarú évszakban az eleség szűke miatt, az író kéri ezennel küldött csekély ajándéka elfogadtatását, mit, mig e' kegyetlen időszak tart, szándékozik annyszor megújítani, mennyiszer a' kormányzónak tetszik őt ennek elfogadásával megtisztelni.

E' különös levelet elolvassván, a' kosarak fölnyittattak. Az első tele volt cзыprusi borral, olasz szeszes italokkal; a' másik különféle halakkal, melyeken látszott, hogy csak ez előtt néhány órával élve hagyák-el a' vizet; a' harmadik nagy szépségű 's válogatott nemű narancs 's citromokkal; és a' negyedikben zöldségek, frisen szedett saláták, tökélyesen megért földi eprek 's málnák voltak.

E' rendkívüli ajándékon támadott bámulás a' táborban nem sokára a' köznép félelménél nem kisebb rettegéssé vált a' katonák részéről, kik mind azt boszorkányságnak tulajdonítják, mi természetes uton véghez vihetlennek látszik. Néhány nap múlva a' kormányzó, el levén tökélye Herman ajánlatát elfogadni, a' czélból, hogy megláthassa, mennyiben lehet ez csupa kérdés, fris eleséget kér Laetare vasárnap ünnepére, figyelmessé tevén a' lovagot, hogy ez husvőnap. Kérésére Herman négy ökör-czimer és tizenkét sült bárány küldésével felelt. — A' katonák zugása most a' szerint nagyobbodott, mint arróli meggyőződésük növekedett, hogy bűvös hatalom van velük szembesítve; 's nagy ok volt tartani, hogy a' nekik kiosztott eleség a' vállalat további folytatását sikeretlenné fogja tenni. A' kormányzó mind az által éppen ellenkezőleg következtetett, 's azon napon udvarához küldött levelében az ostrom szerencsés és sikeres ki-

menetelét ígérte, mint mondá, éppen az, most közlött körülmények következésében.

A' kemény tél vége felé járt. Még fedte az egész juliai havasokat, mellyek közt a' luegi vár feküdt; a' folyók és tavak be voltak fagyva. De a' hegyláncz deles alyában az olasz föld zöld színt kezdte öltetni. A' carnioli favágók még füstös kunyhóikba voltak zárkozva, míg az Isonso partjának lakói csak néhány mértföldnyi távolságra minden felé elszéledtek a' mezőken, 's a' kora marcziusi napfénytől vidítva ismét elővévék mezei munkájokat.

Néhány év óta Eskulápnak egy tisztos növendéke lakott a' kis Görczben, e' boldog tartomány fő városában, ki hasznos mesterségét jótékonyan gyakorolva megnyerte azon nép tiszteletét és szeretetét, melly között lakott. És valóban Belgarbo doctor megérdemlé jó hírét, mi a' vidéken, melly hatásköre természetes határának látszott, túl is terjedett. Valamennyire durva külseje és maga visellete, mellyek színöket a' hegyektől kölcsönzék, egyenes lélekkel 's nemes szível valának párosítva. Ezeken és orvosi ügyességén kívül hűsége és okossága őt változhatlan biztos baráttá, szükség esetében pedig bátorságos tanácsadóvá tették.

Éppen azon évben, mellyben a' föntebb említették történetek böjt vége felé, jó reggel egy liberias inas állott-meg a' doktor kapuja előtt, egy lovag nélküli, gazdagon fölkeszített paripát vezetvén zablájánál fogva. — Egy legsürgetősb kifejezésekkel írott levelet hozott, mellyben kéreték Belgarbo minden késedelem nélküli elindulásra egy Idria szomszédságában levő vár felé olly készüllettel, hogy tudománya segédszerei készen legyenek egy erősen beteg főrendű asszonyosság számára. Az illy meghívások nem levén szokatlannak, az orvos legott vevé köpönyegét és orvos szerei tokját; segédének, ki hirtelen távozás alkalmával helyettese volt, némi utasítást adva, felült az elébe vezetett lóra, 's kalauzával együtt elindult német ország felé.

Néhány órai lovaglás után keresztül mentek Wipachon, 's naplemente táján elértek azon völgy-szájhoz, melly egy hegyre a' carnioli utba vezet. *(Folytatása következik)*

### KÜLÖNFÉLE.

Szerencsés özvegy. „Ücsém, Scott Watty — így ír Scott Walter, angol országban megjelent életrajzának legújabb 's ötödik kiadásában — negyven év előtt egy Portsmouthnál horgonyozott hajón tengerészkadetként szolgált. Az ifjú két pajtásával szabadsági idején tul mulatott a' szárazon, vigan élt, pénzét elpazérlá, 's a' mellett még szép összeg adósságot is csinált. Végre a' hajóról jelentés érkezett hozzájuk, hogy induljanak; a' fogadósné azonban ezt mondá: „urak, az utazásból semmi sem lesz, míg tartozástokat le nem



fizetitek' — 's olly lépéseket tön, melyekből az ifjak átláthatak, hogy őrizet alá fognak vétetni. Kérés, könyörgés sikertelen volt, Quikly asszony hajthatlan maradt. — 'Egy vagy más uton ki kell elégíttetnem — lön válasza a' kérlelhetlen fogadósnénak — gondoljátok-meg csak, mi lesz sorsotok, ha a' hajóról elmaradtok!' — Az ifjaknak hosszára nyult képe igazolni látszék a' veszéyes jósnő jóvendölését. — 'Halljátok szándékomat — folytatá Quikly asszony szavait — minthogy magános hölgy létemre sok nehézséggel kell küzdenem a' fogadóban, elhatároztam, hogy bár mibe kerüljön, férjhez megyek, 's esketési bizonyítványt váltok. Egyedüli feltételem tehát, melly alatt mind hármatokat szabadon eresztlek, az, hogy egyiktek velem megesküdjék. Már mellyiktek legyen az, nekem mindegy, mert én csak férjet kívánok — különben, minden pokolra esküszöm, börtönbe sétáltok, 's a' hajó nélkületek vitorlázand tova. A' férjre vágyó asszony rendithetlen levén, az ifjaknak nem volt egyéb mit tenniek, mint sorshuzással elhatározniok, mellyik legyen szabadságukért áldozat. — A' sorsvetés szegény öcsémet találta. Mulasztani való idejük nem volt; tehát rögtön a' templomba mentek, 's rokonom fél óra mulva, mint a' fogadósnénak férje, tért vissza. Esketés után gazdagon vendéglé-meg az új menyecske ifjainkat, melly után azok a' hajóra mentek. Alig értek a' siktengerre, szövetségeseink esküvel fogadták egymásnak, hogy a' dolgot titokban tartandják; Quikly asszony, ki csak esketési bizonyítványt akart szerezni, még elindulásuk előtt egyezését adta az örökös elváláshoz. Nehány hónap mulva, midőn a' hajó Jamaikában vesztegelt, öcsém reggeli közben némelly angol hírlapokat forgatott. Scott Watty a' lapot, mellyből olvasa, egyszerre asztalra veti, vigan felszökik, 's hallgatást parancsoló esküjéről megfedkezve örömmel felkiált: „hála Istennek, feleségemet felakasztották!“ — És ugy is volt, Quikly asszonyt, ki már rég óta dugáruskodott, megcsipték, 's akasztófára ítélték. Öcsém pedig, ki kénytelenségből házasodott, e' véletlen eset általa' legszerencsésebb özvegy lön.

**Rejtett kincs.** Pierrefonds-ban azon bútorok árverésénél, mellyeket bizonyos Saulier ur hagyott hátra, egy szekrény 3 frankért árultatott, de vevője nem akadt. Egyik örökös boszújában szekerczét ragad, a' szekrénybe vágja, 's ím, egy rejtett fiók hull ki belőle, mellyben egy bőrzacsó volt, a' zacsóban pedig 1600 frank aranyban.

**Patkány - csábitó.** Egy danzigi hajót annyira nyugtalanítának 's pusztítottak a' patkányok, hogy annak kapitánját, mint szintén a' legénységet is, nem kis gond lépé meg a' hajó megtarthatása felől, ha az alkalmatlan vendégek dulni meg nem szűnnek. Mind e' mellett is utnak indult a' kapitán, szerencsésen Liverpoolba ért, 's horgonyt vetett egy sajttal terhelt hajó mellett, melly más napon Londonba vala indulandó. — Alig állott-meg a' hajó, a' kapitán élénk mozgást vesz észre kellemetlen vendégei között, kik a' sajt szagát megérezvén a' hajó párkányára kapaszkodásukkal jelenték a' szomszéd hajóra sétálási vágyukat. — „Ha olly nagyon eheztek a' sajtra — mond a' kapitán — menjetek Isten hírével!“ — Éjszaka deszkát fektetett-át hajójáról a' szomszéd hajóra, 's kevés percz mulva gyönyörködve nézte, mint sétál-át az egész patkány-legio szomszédjához. Más nap hajnalán utra indult a' sajtos hajó nem is gyanított vendégeivel, 's a' danzigi kapitán tiszta szívből kívánt nekik szerencsés utat.

**Mért változik husvét ünnepe?** A' 325-ki nicāai zsinat azt határozta, hogy Husvét napja azon vasárnapon ünnepeltessék, melly a' tavaszi

éjnap-egyenre következő új holdnak 14-dik napjára esik. Ez oka a' husvéti ünnep változóságának, és ebből kiviláglik, hogy Husvét legkorábban márczius 22-kén 's legkésőbbben ápril 25-kén köszönthet-be. XIII-dik Gergely naptárának behozatala óta jelenkorunkig csak négyszer ünnepeltetett husvét márczius 22-én, u. m. 1598, 1693, 1761 's 1818, és a' 2-dik ezredig nem is fog többé történni. Mi a' legkésőbbi határnapot illeti, az az: ápril 25-két, századunkban csak 1886-ban 's jövő században 1943-ban fog az beköszönten.

**Helyes kifogás.** Bizonyos Irlandi Londonban egyik bolti üveg szekrénynek nagy tükör-tábláját szerencsétlenségből bezuván, futásnak indult; a' boltos utána, 's nyakon ragadá. — „Ficzko, te bezuztad szekrényemet, nemde?“ — rivalt rá Merkurnek alig lihegő védenche. — „Igen — felelé Paddy — 's most pénzért akartam futni hogy önnek kárát megtérítsem.“

**Mértéknélküli fukarság.** Egy gazdag de mód nélkül zsugori ember a' vogesen i kerületben ajtó 's ablaknélküli házat építtetett, hogy az ezekre vetett adót fizetnie ne kellessék. Diogenesi lakába csak a' mozgékony tetőn 's két lábtó segedelmével járhat-ki 'sbe.

**Kereszténység gyarapodása.** — Az „Univers religieux“ következő átnézését közli a' kereszténység hatalmas gyarapodásának annak kezdetétől a' mostani időkig. — Az 1-ső században 500.000; 2-dik században 2 millio; 3-dik sz. 5 millio; 4-dik sz. 10 mill.; 5-dik sz. 15 mill.; 6-dik században 20 mill.; 7-dik sz. 25 mill.; 8-dik száz. 30 mill.; 9-dik sz. 40 mill.; 10-dik sz. 50 mill.; 11-dik sz. 70 mill.; 12-dik sz. 80 mill.; 13-dik sz. 85 mill.; 14-dik sz. 90 mill.; 15 dik sz. 100 mill.; 16-dik sz. 125 mill.; 17-dik sz. 185 mill.; 18-dik sz. 250 mill.; 's végre a' 19-dik sz. 260 millio fejre terjedt a' keresztény népesség.

**Victoria királyné csekélyebb kiadásai.** — Victoria angol királynénál az udvari mosónéság nem megvetendő hivatal; mert évenként csupán az asztal-neműnek mosatásaért 33.000 ft. fizettetik, vagy legalább annyi számoltatik-be. A' fűszernek is nagy kelendősége van ott; mert évenként 50.000 ft. árú használtatik-fel. Üveg 's porcellan 14.000 ft. árú töretik-el (ezt minden éven helyre pótolják); sört 30, bort 50, liqueurt 19, 's tejet 16 ezer forint árút emésztenek-el.

**Bolond szerencse.** — Londonban nem rég halt-meg egy paszomány-készítő, ki örököseinek 9.000.000 forintot hagyta. E' borda-hósról méltán mondhatni-el, hogy bolond szerencséje volt a' pénz-szerzésben.

**Ritka keresztelés.** — Valesben egy kovács ötödik gyermekének keresztelésén a' kereszteltnek szülőin kívül még két öreg szülője, egy dédükje, és egy dédős apja is jelen volt, melly utóbbinak még jó darab útát is kellett gyalogolni, hogy a' kis világpolgárt megláthassa.

**Fénymáz-dicséret.** — Bizonyos Warren nevű angol csizma tisztító ujan feltalált fénymázát következőleg hirdetteté: „feketeségben felülmulja Milton látható sötétségét; házamnál minden tükörnek helyét fénymázos csizmák foglalják-el; nőknek nincs más tükre, 's én magam egy pár álgyú csizma előtt borotválkozom. E' csizmák henger-tükrök, mellyeket a' gentlemanek lábszáraikon hordozandnak.“

**Könyv-halom.** Egy henyélő Angol felszámitá, hogy ha minden könyv, melly a' könyvnyomás feltalálása óta világot látott egy halomra rakatnék, olly gúlya alakulna belőlek, mellynek talaja a' gyzeh-i nagy gúlyáét Egyiptusban (600 láb) meghaladná, 's felső csupja a' hold szarváig érne.

**Idők változása.** — Nem kevésbé bámul-el a' könyvbúvár, midőn látja, hogy az angol parlamentben jelenleg nyom nélkül 's figyelemre is alig méltatva hangzanak-el a' czélzások és sértegetések, holott egy pár század előtt más következményük volt. Egy régi krónika erről következőt mond. 1621-ben bizonyos **Floyde Eduard** az alsó háztól megítéltetett, mivel a' királynak vejét 's menyét gúnyszókkal illette. Büntetése következő volt; 1-ször) Örökre eltiltatott minden nemesi fegyver viselésétől, 's tanúnak fel nem állhatott. — 2-ször) Arczczal a' lónak fara felé fordulva pelengérre kellett állania, 's füleinél fogva a' szegyenköhöz szegeztetnie. — 3-ször) Megkorbácsoltatott. — 4-szer) 5000 font sterling bírságot kellett fizetnie, 's 5-ször) élete végeig a' Newgate-bazáratnia. Az ítélet, kivevén a' fülszegezést, végre is hajtatott rajta.

## EMLEKMONDÁS.

### Hit, remény, szeretet.

Higyj! ha szerencse virúl éltednek rózsahatárán!

Hogyha borúfölleg szállna fölébe, remélj!

Égve „szeress!“ bármilly sorsnak kebelébe jutottál;

A' szeretet tűz, melly gyásztemetőden is ég.

'S boldog lész, ki e' föld ármány- szövevényei mellett

Hinni, reményleni, és égve szeretni tudál.

SUJÁNSZKY. (Hajnal. 1838.)

**Erkölestenen czél.** Éppen az tanúsítja leginkább emberi természetünk méltóságát, hogy minden erőlködés és munka, a' legnagyobb szándékok és tettek, bármelly fényes és tartó sikerűek a' kivitelben, ha erkölcsi célra nem voltak irányozva, kielégítenül hagyják a' keblet, 's a' diadal büszke érzete 's pompája mellett csak hamar lankadás, utóbb undorodás és csömör, végre tompaság 's teljes érzéketlenség foglalják-el a' szívet mind azok iránt, miket előbb olly hön 's annyi erkölcsséggel vadásztunk.

CSATÓ PÁL (1838. Hajnal).

**Gondolatok.** — Ollyan a' felette nagy hatalom, mint a' nap; igenközel éget; illő távulban kell maradni, hogy melegítsen: — ollyan, mint az egyenlítő alatti hegyek, mellyek árnyékot nem vetnek, senki alattuk nem pihenhet.

NAGY GYÖRGY után —

Ki fényes társaságba megy az élet ízét édesíteni, úgy jár rend szerint, mint a' ki méhek között keres mézet; — ritkán jó vissza fulánk nélkül.

HEGEDÜS SÁMUEL után Csongor N. Enyedről.

### Szórejtvény.

Egészem egy szárnyas állat, kicsiny de nagy is lehet;

Szívem nélkül a' vizsgáló bennem két tárgyat lelhet.

Első kettőm hamar mulik, okosan használó ember!

Két végsőm, ha víztől ered, káros; ha érez, kis műszer.

S. KAROLINA.

Előbbi rejtvény: halcsont.

**Figyelmeztetés.** — E' hónap végére esvén a' Pesten tartandó medard-vásárnak előhete, figyelmeztetjük e' lapok tisztelt pártfogóit, hogy folyóiratunknak jövő fél évi díját vásári alkalmak által legbiztosabban felküldhetik Pestre a' kiadó hivatalba.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.